

२०७२ असोज १ शुक्रबार १८-०९-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मध्युबन
“मीठे बच्चे— बाबा आउनु भएको छ तिमीलाई कर्म-अकर्म-विकर्मको गहन गति सुनाउन, जब
आत्मा र शरीर दुवै पवित्र हुन्छ तब कर्म अकर्म हुन्छ, पतित भएपछि विकर्म हुन जान्छ ।”

प्रश्नः— आत्मामा मैला जम्नुको कारण के हो ? मैला जमेको छ भने त्यसको निशानी के हुन्छ ?

उत्तरः— मैला जम्नुको कारण हो— विकार । पतित बनेपछि नै मैला जम्छ । यदि अभसम्म
मैला जमेको छ भने उनीहरूलाई पुरानो दुनियाँको आकर्षण भइरहन्छ । बुद्धि
विकार तर्फ गइरहन्छ । यादमा रहन सक्दैनन् ।

ओम् शान्ति । बच्चाहरूले यसको अर्थ त बुझिसक्यौ । ओम् शान्ति भन्ने वित्तिकै यो निश्चय हुन्छ— हामी आत्माहरू यहाँका निवासी होइनौं । हामी त शान्तिधामका निवासी हैं । हाम्रो स्वधर्म शान्ति हो, जब घरमा रहन्छौं । फेरि यहाँ आएर कुनै पार्ट खेल्छौं किनकि शरीरमा बसेर कर्म गर्नुपर्छ । कर्म हुन्छ एउटा राम्रो, अर्को नराम्रो । कर्म खराब हुन्छ रावण राज्यमा । रावण राज्यमा सबैको कर्म, विकर्म बनिसकेका छन् । एउटा पनि मानिस छैन जसबाट विकर्म नभएको होस् । मनुष्यले त सम्भन्धन्— साधु संन्यासी आदिबाट त विकर्म हुन सक्दैन किनकि उनीहरू पवित्र रहन्छन् । संन्यास गरेका छन् । वास्तवमा पवित्र केलाई भनिन्छ, यो बिल्कुलै जान्दैनन् । भन्धन् पनि, हामी पतित छौं । पतित-पावनलाई बोलाउँछन् । जबसम्म उहाँ आउनु हुन तबसम्म दुनियाँ पावन बन्न सक्दैन । यहाँ यो पुरानो दुनियाँ पतित छ, त्यसैले पावन दुनियाँको याद गर्दैन् । पावन दुनियाँमा जब जान्छन् तब पतित दुनियाँलाई याद गर्ने छैनन् । त्यो दुनियाँ नै अलग हो । हरेक चीज नयाँबाट फेरि पुरानो हुन्छ नि । नयाँ दुनियाँमा एक जना पनि पतित हुन सक्दैन । नयाँ दुनियाँको रचयिता हुनुहुन्छ परमपिता परमात्मा, उहाँ नै पतित-पावन हुनुहुन्छ, उहाँको रचना पनि अवश्य पावन नै हुनुपर्छ । पतित नै पावन, पावन नै पतित, यी कुरा दुनियाँमा कसैको बुद्धिमा बस्न सक्दैन । कल्प-कल्प बाबा नै आएर सम्भाउनु हुन्छ । तिमी बच्चाहरूमा पनि कति निश्चयबुद्धि भएर फेरि संशयबुद्धि हुन्छन् । मायाले एकदम निलिदिन्छ । तिमी महारथी है नि । महारथीहरूलाई भाषण गर्न बोलाउँछन् । महाराजाहरूलाई पनि सम्भाउनु छ । तिमी नै पहिले पूज्य पावन थियौ, अहिले त यो हो नै पतित दुनियाँ । पावन दुनियाँमा तिमीहरू नै थियौ । तिमीहरू आदि सनातन देवी-देवता धर्मका डबल सिरताज, सम्पूर्ण निर्विकारी थियौ । महारथीहरूले त यसरी सम्भाउनु पर्छ नि । यस्तो नशाले सम्भाउनु पर्ने हुन्छ । भगवानुवाच— काम चितामाथि बसेर कालो बन्धन् फेरि ज्ञान चितामाथि बस्नाले गोरो बन्धौ । अब जसले पनि सम्भाउँछन् ऊ त काम चितामाथि बस्न सक्दैन । तर यस्ता पनि छन् जो अरूलाई सम्भाउँदा सम्भाउँदै काम चितामाथि बस्न पुग्छन् । आज सम्भाउँछ भोलि विकारमा फँस्न पुग्छ । माया बडो शक्तिशाली छ, कुरै नसोध । अरूलाई सम्भाउने स्वयं नै काम चितामाथि बस्न पुग्छन् । फेरि पछुताउँछन्— यो के भयो ? बक्सिङ्ग हो नि । स्त्रीलाई देख्यो अनि आकर्षित भयो, कालो मुख गरिदियो । माया ठूलो शत्रु हो । प्रतिज्ञा गरेर फेरि खस्छन् भने कति सयगुणा दण्ड पर्न जान्छ । ऊ त शूद्र समान पतित भयो । गाइएको पनि

२०७२ असोज १ शुक्रबार १८-०९-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन छ- अमृत पिएर फेरि बाहिर गएर अरूलाई सताउँथ्यो । फोहर गर्दथ्यो । ताली दुई हातले बज्छ, केवल एउटाबाट त बज्ज सक्दैन । दुवै खराब हुन्छन् । फेरि कसैले त समाचार दिन्छन्, कसैले फेरि लाजको कारण समाचार नै दिदैनन् । सम्भान्छन्- कतै ब्राह्मण कुलमा नाम बदनाम नहोस् । युद्धमा कोही हार्छन् भने त हाहाकार हुन जान्छ । अरे, यति ठूलो पहलवान्‌लाई पनि लडाइ दियो । यसरी धेरै दुर्घटना हुन्छ । मायाले थप्पड हान्छ, धेरै ठूलो लक्ष्य छ नि ।

अब तिमी बच्चाहरूले सम्भाउँछौं- जो सतोप्रधान गोरा थिए, उनै काम चितामा बस्नाले काला तमोप्रधान बनेका छन् । रामको चित्र पनि कालो बनाउँछन् । चित्र त धेरैको काला बनाउँछन् । तर मुख्यको कुरा सम्भाइन्छ । यहाँ पनि रामचन्द्रको कालो चित्र छ । उनीहरूसँग सोधनु पर्छ- कालो किन बनाइएको हो ? भनिदिन्छन्- यो त ईश्वरको भावी हो । यो त चल्दै आउँछ । किन हुन्छ, के हुन्छ- यो केही जान्दैनन् । अब तिमीलाई बाबा सम्भाउनु हुन्छ- काम चितामा बस्नाले पतित, दुःखी, कौडी समान बन्न पुग्छन् । त्यो हो निर्विकारी दुनियाँ, यो हो विकारी दुनियाँ । यसरी सम्भाउनु पर्छ । यो सूर्यवंशी, यो चन्द्रवंशी फेरि वैश्यवंशी बन्नु नै छ । वाम मार्गमा आउनाले फेरि उनीहरू देवता कहलाउन सक्दैनन् । जगतनाथको मन्दिरमा माथि देवताहरूको कुल देखाउँछन् । ड्रेस देवताहरूको छ, क्रियाकलाप भने अति फोहोरी देखाउँछन् । बाबा जुन कुरामा ध्यान खिचाउनु हुन्छ, त्यसमा ध्यान दिनु पर्छ । मन्दिरहरूमा धेरै सेवा हुन सक्छ । श्रीनाथ द्वारेमा पनि सम्भाउन सक्छौ । सोधनुपर्छ- यिनलाई कालो किन बनाइएको हो ? यो सम्भाउनु त धेरै राम्रो हो । त्यो हो गोल्डेन एज, यो हो आइरन एज । मैला जम्दै जान्छ नि । अहिले तिम्रो मैला उत्रिदै गइरहेको छ । जसले याद गर्दैन मैला पनि उत्रिदैन । धेरै मैला जमेको छ भने उसलाई पुरानो दुनियाँप्रति आकर्षण भइरहन्छ । सबैभन्दा धेरै मैला चढ्छ विकारहरूले गर्दा । पतित पनि यसबाटै बन्छन् । आफ्नो जाँच गर्नु छ- मेरो बुद्धि विकार तर्फ त जान्दैन ? राम्रा-राम्रा फस्ट क्लासका बच्चाहरू पनि फेल हुन पुग्छन् । अहिले तिमी बच्चाहरूलाई यो बुद्धि मिलेको छ । मुख्य कुरा हो नै पवित्रताको । शुरुदेखि लिएर यस विषयमा नै भगडा चल्दै आएको छ । बाबाले नै यो युक्ति रच्नुभयो - सबैले भन्दथे- हामी ज्ञान अमृत पिउन जान्छौं । ज्ञान अमृत छ नै ज्ञान सागरसँग । शास्त्र पढेर त कोही पतितबाट पावन बन्न सक्दैन । पावन बनेर फेरि पावन दुनियाँमा जानु छ । यहाँ पावन बनेर फेरि कहाँ जान्छौ ? मानिसहरू सम्भन्छन्- फलानाले मोक्ष पायो । उनलाई के थाहा, यदि मोक्ष पाएको भए फेरि उनको क्रियाकर्म आदि पनि गर्न सक्दैनौ । यहाँ ज्योति आदि बाल्छौ ताकि उनलाई कुनै कष्ट नहोस्, अँध्यारोमा ठक्कर नखाऊन् । आत्मा त एउटा शरीर छोडेर गएर अर्को लिन्छ, एक सेकेण्डको कुरा हो । अँध्यारो फेरि कहाँबाट आयो ? यो चलन चल्दै आएको छ । तिमी पनि गर्थ्यौ, अब केही गर्दैनौ । तिमी जान्दैछौ- शरीर त माटो भइसक्यो । त्यहाँ यस्तो रसम रिवाज हुँदैन । आजकल रिद्धि सिद्धिको कुरामा केही छैन । सम्भ, कसैको पंख आउँछ भने उड्न लाग्छन्- फेरि के, त्यसबाट के फाइदा मिल्छ ? बाबा त भन्नुहुन्छ- मलाई याद गन्यौ भने विकर्म विनाश हुन्छ । यो योग अग्नि हो, जसद्वारा पतितबाट पावन बन्छौ । ज्ञानबाट

२०७२ असोज १ शुक्रबार १८-०९-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मध्युबन धन मिल्छ । योगबाट सदा स्वस्थ, पवित्र र ज्ञानबाट सदा धनी धनवान बन्छौ । योगीको आयु सधैं लामो हुन्छ, भोगीको कम । कृष्णलाई योगेश्वर भनिन्छ । ईश्वरको यादले कृष्ण बनेका हुन् । उनलाई स्वर्गमा योगेश्वर भनिदैन । उनी त राजकुमार हुन् । विगत जन्ममा यस्तो कर्म गरेका थिए, जसबाट यस्तो बनेका हुन् । कर्म-अकर्म-विकर्मको गति बाबाले सम्भाउनु भएको छ । आधाकल्प हो रामराज्य, आधाकल्प हो रावण राज्य । विकारमा जानु- यो हो सबैभन्दा ठूलो पाप । सबै भाइ-बहिनी हैं नि । आत्माहरू सबै भाइ-भाइ हुन् । भगवान्‌को सन्तान भएर फेरि पाप कर्म कसरी गर्न सक्छन्? हामी बी.के. विकारमा जान सक्दैनैं । यो युक्तिबाट नै पवित्र रहन सक्छौं । तिमी जान्दछौ- अहिले रावण राज्य खत्म हुन्छ अनि हरेक आत्मा पवित्र बन्छन् । त्यसलाई भनिन्छ- घर घरमा उज्यालो । तिम्रो ज्योति बलेको छ । ज्ञानको तेस्रो नेत्र मिलेको छ । सत्ययुगमा सबै पवित्र नै रहन्छन् । यो पनि तिमीले अहिले बुझदछौ । अरुलाई सम्भाउने शक्ति बच्चाहरूमा नम्बरवार रहन्छ । नम्बरवार यादमा रहन्छन् । राजधानी कसरी स्थापना हुन्छ, कसैको बुद्धिमा यो कुरा छैन । तिमी सेना है नि । जान्दछौ- यादको बलले पवित्र बनेर हामी राजा-रानी बनिरहेका छौं । फेरि अर्को जन्ममा सुनको चम्चाले खान्छौं । ठूलो परीक्षा पास गर्नेले पद पनि उच्च पाउँछन् । फरक पर्छ नि, जति पढाइ त्यति नै सुख । यो त भगवान्‌ले पढाउनु हुन्छ । यो नशा चढेको हुनुपर्छ । तागतको माल मिल्छ । भगवान्‌ले सिवाय यस्तो भगवान्-भगवती कसले बनाउँछ ? तिमी अहिले पतितबाट पावन बनिरहेका छौ फेरि जन्म-जन्मान्तरको लागि सुखी बन्छौ । उच्च पद पाउँछौ । पढ्दा पढ्दै फेरि फोहोरी बन्न जान्छौ । देह अभिमानमा आउनाले फेरि ज्ञानको तेस्रो नेत्र बन्द हुन पुग्छ । माया बडो शक्तिशाली छ । बाबा स्वयं भन्नुहुन्छ, धैरै मेहनत लाग्छ । म कति मेहनत गर्दू- ब्रह्माको तनमा आएर । तर बुझेर पनि फेरि भनिदिन्छन्, यस्तो कहीं हुन सक्छ र, शिवबाबा आएर पढाउनु हुन्छ- हामी मान्दैनैं । यो चलाखी हो । यत्तिकै भनिदिन्छन् । राजाई त स्थापना भई नै हाल्छ । भनिन्छ नि, सत्यको नाऊ हल्लिन्छ, तर ढुब्दैन । कति विघ्न पर्दैन् । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे नूरे रत्न, श्यामबाट सुन्दर बन्ने आत्माहरूप्रति माता-पिता बापदादाको दिलोज्यान यादप्यार एवं गुडमर्निङ । रुहानी बाबाको रुहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः-

- १) योगको अग्निद्वारा विकारहरूको मैलालाई निकाल्नु छ । आफ्नो जाँच गर्नुपर्छ- मेरो बुद्धि विकार तर्फ त जान्दैन ?
- २) निश्चयबुद्धि बनेपछि फेरि कहिल्यै पनि कुनै कुरामा संशय गर्नु हुँदैन । विकर्महरूबाट बच्नको लागि कुनै पनि कर्म आफ्नो स्वधर्ममा स्थित भएर बाबाको यादमा रहेर गर्नु छ ।

२०७२ असोज १ शुक्रबार १८-०९-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

वरदानः— प्रवृत्तिको विस्तारमा रहेर फरिश्तापनको साक्षात्कार गराउने साक्षात्कारमूर्त भव
प्रवृत्तिको विस्तार भएर पनि विस्तारलाई समेट्ने र उपराम रहने अभ्यास गर । भखैरै स्थूल कार्य गर्ने, भखैरै अशरीरी हुने— यो अभ्यासले फरिश्तापनको साक्षात्कार गराउँछ । उच्च स्थितिमा रह्यौ भने सानो-सानो कुराको व्यक्त भाव अनुभव हुँदैन । उचाईमा गएपछि नीचापन आफै छुट्छ । मेहनतबाट बच्छौ । समय पनि बच्छ, सेवा पनि तीव्र हुन्छ । बुद्धि यति विशाल हुन्छ जसले गर्दा एकै समयमा धैरै कार्य गर्न सकिन्छ ।

स्लोगनः— खुशीलाई कायम राख्नको लागि आत्मारूपी दियोमा ज्ञानको घृत हरेक दिन थप्दै गर ।